

opretholdt en direkte kontakt mellem direktoratet og de enkelte skoler«.

Der er ikke med det foreliggende forslag tilsigtet en ændring på dette punkt, men tanken er at bevare det centrale pædagogiske tilsyn med det indhold, det hidtil har haft ifølge praksis. Dette er foruden i bemærkningerne til forslaget til overtagelsesloven yderligere uddybet i Rapport af maj 1985 fra Udvalget vedrørende det centrale pædagogiske tilsyn. Imidlertid har man fundet det hensigtsmæssigt, at det i selve lovteksten præciseres, at ministeren har det overordnede pædagogiske ansvar.

Bl. a. med udgangspunkt i Folketingets Ombudsmands afgørelse i en sag fra Ribe Katedral-skole, hvor det blev fastslået, at der ikke var hjemmel i den gældende gymnasielov til at omgøre eksamensresultater, har man dog fundet det hensigtsmæssigt at præcisere rammerne for det centrale pædagogiske tilsyn samtidig med, at man i forslaget har medtaget en hjemmel til at omgøre trufne afgørelser i forbindelse med eksamen.

Man har således forestillet sig, at der med hjemmel i bestemmelsen skal fastsættes regler, hvorefter ministeren, i tilfælde hvor der måtte foreligge graverende og åbenlyse fejl i forbindelse med eksamen, skal kunne gå ind og annullere en eksamen. Hvor en sådan situation måtte foreligge, er det tanken at give eleverne lejlighed til en omeksamen under de efter omstændighederne gunstigst mulige vilkår.

I stk. 2 har man udtrykkeligt fastslået, at ministeren kan give pålæg til rektor i pædagogiske anliggender, jf. lovforslagets §§ 1-5 og 21, hvorimod det fortsat vil være amtsrådet, der som ansættelsesmyndighed kan give tjenstlig påtale. Hvis ministerens pålæg til rektorer kan tænkes at få ansættelsesmæssige eller økonomiske konsekvenser, er det forudsat, at ministeriet samtidig retter henvendelse til den pågældende amtskommune. Hvis en rektor sidder pålæg fra ministeriet overhørig, retter ministeriet henvendelse til amtskommunen med anmodning om, at sagen forfølges tjenstligt.

I forbindelse med det foreliggende lovforslag har man ønsket at styrke rektor som leder af skolen. Dette er sket bl. a. ved at tillægge rektor væsentlige opgaver og ved at opbygge en organisation til støtte for rektor gennem skolebestyrelsen. Også i sager, der vedrører den enkelte ansatte, finder man det formålstjenligt at cementere rektors rolle i stillingen som personaleleder og pædagogisk ansvarlig på stedet. På den baggrund har man i lovbestemmelsens stk. 2 kun udtrykkeligt nævnt, at der kan gives direkte pålæg fra ministeren til rektor, medens det er forudsat, at meddelelser, pålæg mv.

til lærerne kommunikeres gennem rektor som personaleleder og som den, der stiller forslag til amtsrådet om ansættelse og afskedigelse af lærere. I fremtidige sager vil direktoratets pålæg til den enkelte lærer således blive givet gennem rektor.

Hvor der er tale om sager, hvor en lærers undervisning findes pædagogisk uacceptabel, har direktoratet ifølge praksis, som anført ovenfor, orienteret amtskommunen som ansættelsesmyndighed. Herved har man i alle tilfælde opnået, at den pågældende lærer er blevet afskediget fra vedkommende institution.

Stk. 4 indeholder en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om etablering af de nødvendige informationssystemer, herunder måden hvorpå indberetninger sker. Det forudsættes her, at der efter forhandling med Amtsrådsforeningen i Danmark sker en udvikling af Det Gymnasieadministrative System (GAS) som muliggør oprettelsen af sådanne informationssystemer. Informationssystemerne skal muliggøre indsamling af oplysninger om lærerløntimeforbruget pr. elev, jf. § 16, stk. 3.

Til § 16

I stk. 1 fastslås, at amtskommunerne driver gymnasieskolerne og dermed også har det økonomiske ansvar for gymnasieundervisningen.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, anbefales det, at amtsrådene fastsætter bloktilskud til de enkelte skoler.

Inden for de således udmeldte bevillinger udmonter den enkelte skole sit budget.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til den nugældende bestemmelse om forsøgsundervisning (overtagelseslovens § 6). Det er tanken, at udgifterne til efteruddannelse skal dækkes af skolernes bevilling, dog således at staten kan afholde udgifter til udvikling af efteruddannelseskurser.

Bestemmelsen i stk. 3 har til hensigt at give ministeren mulighed for at sikre, at der ikke sker en standardglidning på gymnasieområdet på samme måde, som det er sket på folkeskoleområdet. Bestemmelsen er parallel til folkeskolelovens § 15, stk. 2. Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 17

I denne bestemmelse slås det fast, at undervisningen som udgangspunkt er vederlagsfri, men at ministeren kan fastsætte regler om, at eleverne selv afholder udgifterne til undervisningsmidler. I de gældende bekendtgørelser er der givet mulighed for amtskommunerne til at forlange, at eleverne